

Mint minden választási évben, ilyenkor, az év elején a vihar előtti csendet éljük. A szekrényben még ott van az elszáradt karácsonyi kalács, a szeméttárolók mellett a fenyőfacsemeték utalnak arra, hogy a szeretet ünnepével együtt elmúlt a lelkiismeret-vizsgálódások korszaka is. Hiszen mindenki tett valami jót azzal, hogy száraz laskát vagy konzervet adva néhány rászorulóknak megnyugtatta saját magát arról, hogy ő igenis jó ember. Nem mintha rossz szokás lenne az adakozás, a segítségnyújtás, csak szezonális, decembert kivéve nem nagyon dívik. A farsang időszakában már elő lehet húzni a porosodó kardokat a hüvelyből, és **meg lehet tenni az első csapásokat a levegőbe. Ezzel párhuzamosan az első nyelvcsapásokat is.**

Az ember azt hinné, hogy a világ változik, de ha a székhelyudvarhelyi helyhatósági választások történetét és menetét nézzük, nem nagyon van új a nap alatt. Legalábbis eddig nem volt: **ahelyett, hogy néznénk nyugodtan a labdarúgó Európa-bajnokságot, kénytelenek vagyunk azon mérgeledni, hogy milyen közösségben élünk, illetve, hogy kit, kiket akar ez a közösség újra- vagy megválasztani.**

Tudják önök is: jó udvarhelyi szokás szerint körülbelül áprilisban megkezdődik az ingyenes koncertek, az eszem-izsomok korszaka. Nagy hangsúlyt kap majd május elseje, különös tekintettel a néptömegek ingyenes etetésére és itatására. Számíthatunk arra, hogy rég elfeledett sérelmek törnek felszínre, előhúznak néhány új arcot, és közben azon vitatkoznak, hogy mi a megvalósítás és a törvénytelenység, illetve mi a kampányfogás és a kulturális esemény.

Vajon van-e remény arra, hogy most valami másképpen működjön, legalább a forgatókönyv szintjén? Továbbmegy a nyolc éve bebetonozott rendszer (hogy jó vagy rossz, azt döntsék el önök majd) vagy valami új jön, esetleg még jobban visszaesik a gazdasági és jókedv-index Székelyudvarhelyen?

Nézzünk néhány tényrt. A jelenlegi polgármester, **Bunta Levente** többször is hangsúlyozta, hogy folytatni szeretné, tehát két mandátum után valószínűleg pályázik harmadikra is.

Arros Orsolya

közgazdász azt jelezte tavaly, hogy indulni szeretne, de RMDSZ-en belül – ebből az következik, hogy kettejük csatája nem júniusban, hanem korábban dől el a szervezeten belül, de volt már arra is példa, hogy valakit a szervezet nem engedett közel a dolgokhoz, és az függetlenként ment ellene. 2012-ben

Szász Jenő

indult a választásokon, és eddigi politikai karrierjét ismerve nehezen elképzelhető, hogy valamilyen módon ne igyekezzen beleszólni abba, hogy ki vezesse Székelyudvarhely polgármesteri hivatalát az elkövetkező időszakban, ki járjon majd be abba az irodába dolgozni, ahol ő is eltöltött tizenkét évet. A nagy kérdés, hogy lesz-e esetlegesen nevető harmadik vagy negyedik. Ennyit a tényekről.

Ne lepődjünk meg majd azon sem, ha elfelejtettnek vélt, „új” arcok jelennek meg a sajtóban és ennek a közéletnek nevezett valamiben. Olyanok, akik csak a választások időszakában, négyévente bújnak elő, hogy **jó pénzért a piszkos munkát elvégezzék, és utána a markukba röhögjenek.**

Jóvoltukból várhatóan május-júniusban megjelennek a postaládákban a szép, színes újságok, szórólapok, a munkahelyeken, a kocsmákban pedig az önjelölt vagy fizetett agitátorok, provokátorok, agresszív hőzőngők.

Önök csak tegyék a kezüket a szívükre, és hallgassanak rá, illetve a józan eszükre. Talán az volna a legfontosabb, hogy felismerjék: **nincs az a közéleti vita, gáncsoskodás, áskálódás, mocskoskodás, választási herce-hurca, politikai aljaskodás, ami az emberi kapcsolataikat, a mindennapi boldogságukat tönkretehetné.**

A hétköznapi kis örömeiket, a jóérzést, a mosolyt, a családi, rokoni és baráti kötelékeket egyik politikusnak, önjelölt pojacának, haszonlesőnek sem szabad elvennie vagy elrontania.

Legalábbis nem szabad megengedni nekik. Idén sem.